

GAWĘDA

Autor:	<i>Wojciech Wiśniewski</i>
Tytuł:	<i>Mrówki</i>
Temat:	<i>Praca w grupie</i>

Dawno temu w Polskich lasach żyły mrówki. Lasy były niebezpiecznym miejscem dla mrówek gdzie czyhało na nie wiele niebezpieczeństw. Jednak nie tworzyły one mrowisk a żyły osobno i każda z nich pracowała na siebie, nie interesowało ich czy inne dają sobie radę, bo liczyło się tylko to jak one same się czują. Lecz pewnego dnia jedna z mrówek nie wyróżniająca się niczym od reszty rozejrzała się i stwierdziła, że tak nie może być, i powinny połączyć siły. Lecz inne mrówki nie chciały tego słuchać uważały, że inne będą tylko zabierać im to, co one same zdobyły. Ale ta mrówka się nie poddawała była przekonana, że w grupie będzie lepiej i mówiła o tym innym. W końcu znalazła kilka mrówek, które również tak sądziły i zrobiły sobie małą bazę i wymyśliły, że narysują sobie znak który będzie je łączyć. Inne mrówki najpierw się wyśmiewały, że muszą pracować więcej żeby zrobić sobie miejsce do życia i znajdować więcej pożywienia, lecz z czasem ich baza stawała się coraz większa i większa a coraz więcej mrówek zauważało, że tamte mrówki są szczęśliwsze i wspólnie im lepiej idzie. No i coraz więcej się tych mrówek robiło, a ich mrowisko się powiększało. Im więcej ich było tym wspanialsze rzeczy potrafiły zrobić. Teraz wszystkie te, które nie wierzyły w to zrozumiały jak się myliły i od tamtej pory zaczęło się pojawiać coraz więcej mrowisk najpierw w tym lesie potem w kolejnych i tak stopniowo na cały świat. I w lasach nie było już pojedynczych domków tylko wielkie mrowiska, a inne zwierzęta przestały zagrażać mrówkom.